

Oponentské hodnocení rigorózní práce „Ochrana osobních údajů“ autora Mgr. Martina Šolce

Posuzovaná rigorózní práce o rozsahu 111 číslovaných stran textu a příloh je věnována právní úpravě ochrany osobních údajů, zejména výkladu zákona o ochraně osobních údajů. Autor si zvolil téma velice široké, na rigorózní práci až nezvykle široké. Možná autor šíří tématu spíše směřoval k vytvoření praktické pomůcky či přehledu pro běžné použití, jak píše na str. 2, vhodnější by byl spíše přístup zaměřený na dílčí problematiku, která by prokázala odborné tvůrčí schopnosti.

Z formálního hlediska nepovažuji za vhodné zařazení příloh č. 1 (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES) a č. 2 (zákon č. 101/2000 Sb.), když o úrovni zpracování tématu nic nevyovídají.

Autor měl věnovat větší pozornost aktuálnosti použitých literárních pramenů: učebnice prof. Hendrycha a kol. Správní právo. Obecná část vyšla naposledy v r. 2012 již v 8. vydání (autor uvádí z přehledu literatury a v textu 6. vydání z r. 2006). V literárních pramenech (od str. 118) není uvedena publikace autorů P. Matese, E. Janečkové a V. Bartíka „Ochrana osobních údajů“ (Praha, Leges 2012), ač na ni autor na více místech práce (např. na str. 8) odkazuje.

Autor uvádí, že vypracoval práci k 14. 12. 2013, tedy sice ještě za účinnosti občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., ale měl věnovat pozornost již v té době platné, byť ještě neúčinné právní úpravě nového občanského zákoníku a zákonům, které nabyly účinnosti současně s rekodifikací soukromého práva. Např. v textu od str. 101 „Zákon o katastru nemovitostí“ postrádám rozbor problematiky ochrany osobních údajů, který by se vztahoval k zákonu č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon).

Následující připomínky se týkají převážně věcné stránky zpracování tématu:

Označení kapitoly 3. „Mezinárodněprávní ochrana osobních údajů“ (str. 7) neodpovídá obsahu, když autor uvádí i úpravu evropského práva (práva EU).

Základní zásady ochrany osobních údajů (str. 9 an.) nejsou nijak rozebrány, jen je citován text Úmluvy č. 108.

Ke str. 15/16: státní orgány, orgány územní samosprávy ani jiné orgány veřejné moci nejsou „subjekty práva“.

Podstatně větší pozornost měl věnovat autor právnímu rozboru postavení Úřadu pro ochranu osobních údajů“ (od str. 68). Není jasné, proč nevyužil žádný literární pramen k problematice tzv. nezávislých správních úřadů, označovaných též jako státní úřady vykonávající státní správu mimo její organizační soustavu. Přitom např. učebnici Obecného správního práva prof. Sládečka, která se tomuto tématu věnuje, uvedl autor jako jeden ze svých pramenů v seznamu použitých pramenů. Užívání formulací „... aby se ale Úřad nestal subjektem úplné svévole a absolutní nezávislosti na státu, který je ostatně jeho zřizovatelem,

ponechal si stát určité nástroje vlivu, jež bývají u takto nezávislých subjektů (podobně jako např. u Nejvyššího kontrolního úřadu zcela obvyklé a přitom nenarušují jejich nezávislost ...“ (str. 68) by snad bylo možné akceptovat do popularizační příručky, ne ale do formy rigorózní práce. Úřad pro ochranu osobních údajů je přece nepochybně orgánem státu a je zřízován zákonem. Nezávislost tohoto orgánu měl autor vysvětlit podrobněji a přesněji.

Formulace, že „činnost Úřadu navíc plně podléhá soudnímu přezkumu“ (str. 69), vyžadovala doplnění, jakou činnost má autor na mysli, takto jde o obecné konstatování, pod nímž si může čtenář představit cokoli.

Ke str. 70: v poznámce pod čarou č. 130 uváděné usnesení Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 52/04 se odchýlilo od dosavadní judikatury správních soudů k vymezení pojmu ústředního orgánu státní správy, resp. ústředních správního úřadu.

Autor měl věnovat pozornost právnímu charakteru opatření, která ukládá inspektor podle § 40 zákona č. 101/2000 Sb. (str. 77).

Je škoda, že v textu kapitol 5.6 Úřad pro ochranu osobních údajů a 5.7 Správní delikty, tedy u témat, na nichž mohl prokázat schopnost tvůrčím způsobem zpracovat téma týkající se obecných otázek správního práva, zůstal autor jen na zjednodušující popisné úrovni.

Zvolené téma rigorózní práce lze považovat za aktuální, autor při jeho zpracování vyšel z pozitivní úpravy a více literárních pramenů a judikatury, které se ho týkají.

Výsledek předložené rigorózní práce bude záviset na její ústní obhajobě.

Doporučuji autorovi, aby se při ústní obhajobě věnoval problematice opatření ukládaných inspektorem Úřadu pro ochranu osobních údajů.

V Praze dne 30. března 2014

doc. JUDr. Martin Kopecký, CSc.